

7/2026

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Umělá inteligence – požehnání i nebezpečí

str. 6

Záchrana přichází shůry
str. 4

Strach v čase krize
str. 44

MISIE EXPO

Veletrh inspirací, jak sdílet Krista.

Hlavní řečník

Gary Krause

24.–26. 9. 2026, Brno

Izajáš 6,8

Pane, pošli
někoho jiného

Církev adventistů
sedmého dne

ASi
ADVENTIST-LAYMEN'S
SERVICES & INDUSTRIES

Sportovní 559/2A, Brno

TÉMA

6 | **Umělá inteligence –
požehnání i nebezpečí**

William E. Timm

Z DOMOVA

26 | **Rodinné odpoledne ve škole
Elijáš**

Barbora Bulečková

Z DOMOVA

31 | **Karolína opět spojila lidi
napříč generacemi**

Tomáš Ondráček

KŘESŤANSKÝ DOMOV

34 | **Někdo s tebou počítá**

Hana Pelčáková

ATI

36 | **ATI přechází na nové
uspořádání kateder**

Marek Harastej

ADRA SLOVENSKO

42 | **Postele, ktoré prinášajú
dôstojnosť**

Jana Mrázová

Advent, číslo 7/2026, vychází v srpnu 2026.
Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365,
registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne,
Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková, Marie Koukolová

Redakční rada – David Čančík, Jan Matoušek,
Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský,
Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935
adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:
www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: www.pexels.com

Foto: 4 – Adventist Record; 5 – ANN/Adventist Media
Exchange (CC BY 4.0); 46 – www.wikipedia.org;
7, 10, 14, 16, 17, 45 – www.pexels.com

Někdy ve svém životě prožíváme věci,
o kterých tušíme, že jsou počátkem
něčeho mimořádného a nevšedního.

Mnoho lidí si dodnes pamatuje, kde byli a co
dělali 17. listopadu 1989 nebo 11. září 2001.

Nestává se to jen v osobním životě, ale
i v životě společnosti. Rovněž jako společnost
prožíváme mezníky, kdy máme pocit, že se
nyní, za našeho života, dějí věci, o kterých
budeme jednou vyprávět dalším generacím.
„Já jsem byl u toho, když...“

Domnívám se, že nástup umělé inteligence
je takovým mezníkem. Věci se začnou jednou
počítat od doby, kdy nám AI vstoupila do života,
podobně jako dnes říkáme: „Ano, to se stalo
v době, kdy jsme ještě neměli mobilní telefon
nebo ... (doplňte sami).“

Proto jsme do tohoto čísla časopisu Advent
zařadili téma spojené s umělou inteligencí.
Před několika lety vyšel článek, který, navzdory
bouřlivému vývoji v této oblasti, je stále aktuál-
ní. Připomíná historii (AI není zas tak moderní
vynález, jak by se na první pohled mohlo zdát),
popisuje současnost (co AI už umí, kde může
pomáhat), ale zamýšlí se i nad budoucností.
Připouje i nejrůznější nebezpečí (v oblasti
etiky), která jsou s tímto „fenoménem naší
doby“ spojená.

Nevím, jestli vám současný technologický
pokrok dělá radost, nebo vzbuzuje spíše obavy.
Obavy z budoucnosti. Jako křesťané víme, že
budoucnosti se bát nemusíme. Máme se na ni
těšit. Proč? Protože na konci dějin naší Země
stojí ta nejlaskavější bytost ve vesmíru: náš
Spasitel a Pán Ježíš Kristus.

Do té doby, než se s ním setkáme, bychom
měli vynaložit všechny síly, naše schopnosti
i nejrůznější vymoženosti naší doby (včetně
umělé inteligence) k tomu, aby se na setkání
s ním těšil co největší počet lidí.

Co myslíte vy?

– Vítězslav Chán, šéfredaktor

Záchrana přichází shůry

Cornel Jongejan, Adventist Record

Během svého života jsem se stal „účastníkem“ dvou válek. Ta první se začala odehrávat v nebi (Zj 12,7) před mnoha staletími a stejně jako všichni ostatní účastníci pocítujeme její neblahé důsledky. Druhou válkou byla druhá světová válka, pět let velkého chaosu, který jsem zakusil na vlastní kůži, když jsem žil v Haagu v Nizozemsku.

Dnes, více než 80 let poté, si vzpomínám, jak jsem stál s matkou u vchodových dveří našeho domu a sledoval, jak naší ulicí pochodují první německé jednotky. Už jako pětiletému se mi tento zásah do mého života nelíbil. Nejprve se po ulicích potulovali ozbrojení nepřátelští vojáci. Poté bylo k nákupu jídla zapotřebí lístků. Následoval zákaz vycházení. Pak začali mizet židovští sousedé. Někteří se začali skrývat v podzemí, ale většina z nich skončila spíše v transportu do německých koncentračních táborů.

Jednoho dne, když jsem se vracel ze školy, našel jsem matku v slzách. Doma na mě totiž čekal důstojník gestapa sedící v otcově oblíbeném křesle. Pevně mne sevřel svýma nohama a obvinil mě, že jsem sabotér. Nikdy jsem nezjistil, kdo převrhl stopadesátilitrový sud plný benzínu, ale já jsem to nebyl. Nebylo co přiznat, a tak odešel, přičemž

na nás sypal zlověstné výhrůžky – které nás držely v napětí celé měsíce. Jindy na mě dva němečtí vojáci poštvali nepřivázaného vlčáka.

Poté, když Adolf Hitler chtěl postavit svůj Atlantický val, bylo evakuováno západní předměstí Haagu. Moje rodina byla nucena přestěhovat se do římskokatolické čtvrti ve východní části Haagu, daleko od pláže a mých přátel.

Později během války nacisté rozhořčeným Nizozemcům ukradli všechno, včetně vlaků, jídla, uměleckých děl, dobytka, a dokonce i jízdních kol. Největší nenávist však vzbuzovalo to, že odváželi mladé muže. Bez varování němečtí vojáci shromáždili všechny muže ve věku od 16 do 40 let, někdy je dokonce vyvlekli z jejich domovů. Žádné kufry, žádné rozloučení, jen „Schnell, schnell!“ – na nákladní auto a pryč do nějakého strašného německého pracovního tábora. Někdy se takové razie daly předvídat. Můj otec se mnoho týdnů skrýval v podzemní strojně otočného mostu a deportaci se úspěšně vyhnul.

Nakonec došly zásoby jídla i paliva a lidé začali vypadat jako kostry – někteří přežívali jen díky tomu, že jedli cibulky tulipánů (já jsem je jedl také, ale rozhodně mi to nechutnalo). Zima 1944–1945 byla nejchladnější, jakou si

pamatuji. Abychom přežili, spálili jsme dveře našich masivních dřevěných skříní, schodišťové stupně a police. Nutně jsme se potřebovali zahřát. Přesto mnoho lidí zahynulo zimou a hladem.

Pak v březnu 1945, když jsme se už v zoufalství smířovali s tím, že válka nikdy neskončí, Hitler bez námitek schválil Eisenhowerovu žádost, aby spojenci mohli shazovat potraviny nad Haagem. Měl se tak zmírnit přicházející hladomor. Jednoho dne v dubnu 1945 jsem uslyšel podivné vzdálené dunění, které se přibližovalo čím dál tím víc. O několik vteřin později jsme s tátou stáli na střeše a s úžasem vzhlíželi k několika těžkopádným letadlům B-29 – hvězda namalovaná na jejich boku prozrazovala, že jsou americká. Letěla extrémně nízko a my jsme jasně viděli členy posádky v kokpitu jednoho z nich, které proletělo snad jen 60 metrů od nás. Letadla shazovala zoufale potřebné jídlo na místní letiště.¹ S hrdlem sevřeným dojetím jsem uchopil otcovu ruku a vzhlédl k němu,

abych vyjádřil svou radost a úžas. Pouze tehdy, jedinkrát, jsem viděl slzy v otcových očích. A aby moje nadšení ještě vzrostlo, pilot si všiml, jak na střeše divoce máváme, a rychle nám zamával zpět s velkým americkým úsměvem.

Někdy se vracím k této zvláštní vzpomínce. Ještě dnes mne hřeje u srdce ona nesmírná radost ze „setkání“ s mým osvoboditelem, ke kterému došlo před mnoha lety. Snažím se to spojit s očekávanou a trvalou radostí z Kristova příchodu. Až příště totiž uvidím toho, kdo přinese vysvobození shůry, nebude to Američan v bombardéru, ale Pán Ježíš přicházející na oblaku (Zj 1,7).

Byla moje zkušenost z roku 1945 malou předzvěstí této mnohem velkolepější události? Věřím, že ano, a jsem nakloněn myšlence, že pokud mi jediný americký pilot dokázal vohnat do očí slzy radosti, při druhém příchodu Ježíše mi budou z očí stékat slzy čistého štěstí. Kéž by ta chvíle přišla co nejdříve!

¹ Tento shoz potravin, který zachraňoval životy, nazvalo americké letectvo „Operace Manna“.

Umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

William E. Timm, Biblický badatelský institut (BRI)

Umělá inteligence (AI) je schopna zvládnout složité úkoly během několika sekund a zpřístupňuje znalosti široké veřejnosti. Dokáže také plnit složité úkoly, aniž by docházelo k jakémukoli skutečnému učení.

Existují také složité otázky porušování autorských práv, které je třeba pečlivě zvážit, a existuje reálná možnost, že obsah vytvořený s pomocí AI nemusí být pravdivý. To je jen několik výhod i nevýhod, které se v souvislosti s novými generativními nástroji AI běžně zmiňují v diskusích nebo analýzách na internetu. Mnozí odborníci dokonce poukazují na tyto inovace jako na začátek nového cyklu

ve vývoji chování a rozvoji technologií na celém světě.¹

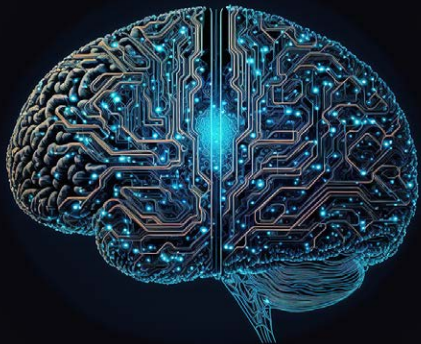
Každý rok se největší technologické společnosti snaží ovládnout globální trh uváděním nových zařízení a nástrojů. Žádná z těchto novinek není věčná; všechny budou postupně nahrazeny novějšími verzemi. Některé z nich však mají potenciál významně ovlivnit či změnit lidské chování, nebo dokonce ovlivnit vývoj lidského mozku.² Tyto vynálezy napomáhají uspokojování lidských potřeb, ale také v nás probouzejí dosud neexistující touhy. Jsou to nástroje, které byly dříve pro většinu populace nedostupné. Stejně tomu tak bylo i při uvedení notebooků, chytrých telefonů a sociálních sítí na trh. Dnešní svět si však již bez nich nedokážeme představit.

Faktem je, že umělá inteligence (AI) revolučně mění vše v oblasti technologií. Od ledničky s displejem až po mikrofón. Umělá inteligence shromažďuje data a využívá je k mapování našeho chování a ke zlepšování svých služeb.

¹ Bill Gates, „The Age of AI Has Begun“, *GatesNotes*, March 21, 2023, <https://www.gatesnotes.com/The-Age-of-AI-Has-Begun> (použito August 11, 2023).

² Martin Korte, „The Impact of the Digital Revolution on Human Brain and Behavior: Where Do We Stand?“, *Dialogues Clin Neurosci* 22, no. 2 (June 2020): 101–111, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7366944/> (použito August 11, 2023).

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

Široký dopad této revoluce vyvolává otázku, jak lze umělou inteligenci využít v teologii a jaké jsou její důsledky pro křesťanskou etiku.

Nové impulzy staré myšlenky

AI jako celek není žádným novým vynálezem ani nástrojem. Její počátky lze vysledovat až do 40. let 20. století k práci Alana Turinga, která pomohla prolomit kód německého šifrovacího stroje Enigma během druhé světové války. Základní koncepty AI byly dále prozkoumány s vydáním Turingova článku „Computing Machinery and Intelligence“ v roce 1950. Mnozí to považují za počátek umělé inteligence. Turing však sám termín „umělá inteligence“ nikdy nepoužil. Termín byl poprvé použit v roce 1956 na konferenci s názvem „The Dartmouth Summer Research Project on Artificial Intelligence“ v New Hampshire.³ Od té doby prošla tato oblast mnoha změnami.

Umělá inteligence byla spojena s velkými očekáváními, že v krátké

době revolučně změní různé oblasti technologie. Tento pohled vedl k významným investicím ze strany firem, které v AI viděly nadějně řešení problémů a prostředek k získání výhody nad konkurencí. Herbert Simon, politolog, který ovlivnil obory jako ekonomie a psychologie, ilustroval nadšení kolem AI v 60. letech, když v roce 1965 prohlásil: „Stroje budou do 20 let schopny vykonávat jakoukoli práci, kterou dokáže vykonat člověk.“⁴ Toto tvrzení dnes stále neplatí v plném rozsahu, ale je pravdou, že se tímto směrem ubíráme.

Navzdory určitým pokrokům na počátku 80. let 20. století prošla AI v období od

70. do 90. let 20. století takzvanou „zimou AI“. Velké společnosti neviděly

očekávanou návratnost svých značných investic do této oblasti. V 90. letech se objevila naděje, když stroj společnosti IBM s názvem Deep Blue porazil v roce 1997 v šachovém zápase Garryho Kasparova, tehdejšího mistra světa v šachu. Stroj sice v předchozím roce jeden zápas prohrál, ale tento vývoj schopností v rozmezí pouhého jednoho roku znovu roznítil naději na optimističtější budoucnost umělé inteligence.

Od té doby se tato oblast výrazně rozrostla a stala se součástí našich životů způsobem, který si často ani

Umělá inteligence (AI) revolučně mění vše v oblasti technologií.

³ „Artificial Intelligence Coined in Dartmouth“, Dartmouth, <https://home.dartmouth.edu/about/artificial-intelligence-ai-coined-dartmouth> (použito August 11, 2023).

⁴ Cem Dilmegani, „When Will Singularity Happen? 1700 Expert Opinions of AGI“, *AI Multiple*, April 28, 2023, <https://research.aimultiple.com/artificial-general-intelligence-singularity-timing/> (accessed August 11, 2023).

Ukázka vygenerování obrázku na téma „Druhý příchod Ježíše Krista“ pomocí aplikace AI (ChatGPT)

Umělá inteligence se stala součástí našich životů způsobem, který si často ani neuvědomujeme.

neuvědomujeme. V našich mobilních telefonech fungují stovky aplikací s umělou inteligencí, které se podílejí na různých činnostech. Již před několika lety využívala umělou inteligenci

každá sociální síť, kontrola pravopisu, aplikace GPS, streamovací platforma, a dokonce i vyhledávače.

Například když do Googlu zadáte slovo

a objeví se návrhy k dokončení věty, není to náhoda. Tyto návrhy poskytuje umělá inteligence, která analyzuje váš věk, historii vyhledávání, trendová témata a možné preference.

Po jejich zmapování Google nabídne možnosti, které s největší pravděpodobností hledáme. Tato umělá inteligence se nazývá Google Suggest.

Ale pokud umělá inteligence existuje již přes sedmdesát let, proč se toto téma opět dostává do popředí? Proč se z něj stala celosvětová záležitost? Nejpravděpodobnějším vysvětlením je, že právě vstupujeme do nové fáze, v níž umělou inteligenci nevyužívají pouze velké společnosti k mapování našeho chování, shromažďování našich osobních údajů nebo zlepšování našich zážitků z používání aplikací, ale mohou ji nyní využívat i samotní uživatelé při tvorbě vlastního obsahu.⁵

Tomuto jevu se říká generativní umělá inteligence. Dnes máme k dispozici úžasné technologické nástroje, díky nimž můžeme okamžitě vytvářet

⁵ Cassie Kozyrkov, „What’s Different About Today’s AI?“, April 20, 2023, <https://kozyrkov.medium.com/whats-different-about-today-s-ai-380569e3b0cd> (použito August 11, 2023).

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

obrázky, texty, knihy, prezentace a mnoho dalších věcí. Lidé bez zkušenosti s programováním nebo technických znalostí mohou rychle vytvořit mobilní aplikaci, a to jednoduše tím, že napíší, co chtějí, a budou postupovat podle pokynů.⁶ Během několika sekund a bez jakýchkoli uměleckých znalostí můžeme vytvářet obrázky, které dříve dokázal vytvořit pouze někdo se zvláštním talentem a ochotou věnovat projektu značné množství času. Můžeme vytvářet rozsáhlé texty k určitým tématům, aniž bychom dané téma ovládali, a nemusíme tomu věnovat téměř žádný čas. Na rozdíl od dřívějších bychom tak nekopírovali pouze hotový obsah z internetu, ale generovali bychom něco zcela nového. To vyvolává některé důležité etické otázky související s generativní AI.

Etické principy v AI

S takovým mocným nástrojem doslova na dosah ruky a s pokrokem v oblasti konverzačních AI, jako jsou ChatGPT, Gemini od Googlu a Copilot od Microsoftu, jsou nevyhnutelně spojené také etické otázky. Kdo je „vlastníkem“ generovaného obsahu?

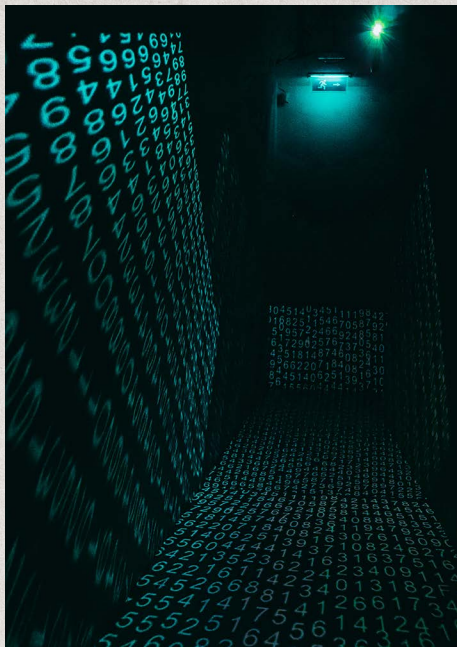
Pokud například někdo pomocí AI vytvoří kompletní článek, lze tuto osobu považovat za autora článku, i když jej napsala AI? Jaké křesťanské zásady bychom měli při používání

Lidé by již nebyli nejinteligentnějšími a nejschopnějšími bytostmi na planetě.

Ukázka vygenerování obrázku na téma „Nová země“ pomocí aplikace AI (ChatGPT)

⁶ Thomas H. Davenport, „We’re All Programmers Now“, *Harvard Business Review*, September–October 2023, 100.

těchto nástrojů dodržovat? Měli bychom jako křesťané zaujmout k těmto novým technologiím kladný, nebo záporný postoj? Jaká jsou hlavní rizika používání AI? A konečně, je možné využít AI při kázání a šíření evangelia? To jsou jen některé z otázek, které se na internetu často objevují. Na mnohé z nich stále neexistuje jednoznačná odpověď.

Morální a etická diskuse v oblasti umělé inteligence není něčím novým. Tato obava provází celou historii technologického vývoje. Jedním z klíčových bodů diskuse je (hypotetické) dosažení bodu, kdy se stroje stanou ve všech oblastech znalostí a lidských dovedností stejně schopnými jako samotní

lidé. Pro tento stav se vžil pojem obecná umělá inteligence (AGI). V této fázi by se stroj neučil pouze konkrétní aspekty, jak tomu je dnes, ale byl by schopen rozvíjet se v jakékoli oblasti. Ani tento koncept není nový; vyvinul jej sám Alan Turing ve zmíněném článku z roku 1950 a stal se známým jako Turingův test.⁷

Tím to však nekončí. Umělá inteligence by údajně mohla v další fázi dosáhnout singularity a ve všech ohledech překonat lidi. Tomuto jevu se říká umělá superinteligence (ASI).⁸ V této fázi by lidé již neměli nad strojem kontrolu a stroj by měl úplnou autonomii při rozhodování a plnění úkolů.⁹ V obou fázích by stroj nejen vykonával funkce, jak tomu je dnes, ale také by chápal, proč je vykonává – což je něco, co zatím neexistuje. Lidé by již nebyli nejintelligentnějšími a neschopnějšími bytostmi na planetě. Vědci se zatím neshodli na tom, kdy by tato fáze měla začít; odhady se pohybují v rozmezí pěti až třiceti let, někteří však věří, že tento okamžik nikdy nenastane.⁹

Kdyby umělá inteligence jednoho dne dosáhla této úrovně vývoje, do hry by vstoupilo několik dalších citlivých aspektů. Některé z nich byly zmíněny v otevřeném dopise zveřejněném 22. března 2023 institutem Future of Life Institute (FOLI) a podepsaném mnoha tisíci generálních ředitelů, výzkumníků a osob spojených s technologickým sektorem. Tento dopis, který se zapsal do historie vývoje umělé

⁷ A. M. Turing, „Computing Machinery and Intelligence“, *Mind* 59, no. 236 (October 1950): 433, <https://academic.oup.com/mind/article/LIX/236/433/986238> (použito August 11, 2023).

⁸ Je důležité vzít v úvahu, že definice AGI i ASI se mohou lišit. V akademické a vědecké obci neexistuje shoda ohledně definic pojmů „inteligence“, a dokonce ani „vědomí“, což vede k odlišným definicím obou pojmů.

⁹ Roman V. Yampolskiy, „Artificial Superintelligence: A Futuristic Approach“, (Boca Raton, FL: CRC Press, 2016), xiv.

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

inteligence, navrhoval šestiměsíční pozastavení jejího vývoje, aby se mohly prodiskutovat důsledky jejího využití. Ačkoli vědecká komunita žádost obsaženou v dopise zjevně nevyslyšela, diskuse o dopadech umělé inteligence se dostala do popředí zájmu. „Systémy umělé inteligence s inteligencí srovnatelnou s lidskou mohou představovat závažná rizika pro společnost a lidstvo,“¹⁰ uvádí se na začátku dopisu. Jaká jsou některá z těchto rizik? Nezaměstnanost, rychlý zánik profesí, katastrofálnější konflikty a další důsledky, které jsou zatím neznámé.

Neměli bychom si však myslet, že obavy se týkají pouze ASI. Rovněž generativní nástroje, které dnes používáme, s sebou nesou svá vlastní rizika. Tyto nástroje jsou trénovány na učícím modelu známém jako hluboké učení (Deep Learning), který pro dosažení efektivních výsledků vyžaduje obrovské množství obsahu, jelikož se model učí především na příkladech. V důsledku toho tyto nástroje vytvářejí odpovědi na základě vzájemného porovnávání dat a informací. Generativní nástroje mají dopad na mnoho oblastí lidského poznání, a proto se diskuse o jejich správném i nesprávném použití rozšířily za hranice technologické sféry a staly se předmětem obav téměř ve všech oborech.

Mezi hlavní obavy patří ochrana soukromí, a to jak v souvislosti s obsahem použitým k trénování těchto nástrojů, tak i samotných uživatelů. Dalším problémem je otázka deepfakes, protože tyto nástroje jsou schopny

během několika sekund vygenerovat hyperrealistické texty, fotografie a videa o neexistujících událostech. Vyskytují se také problémy s autorskými právy a možnost manipulovat veřejným míněním v citlivých tématech. A konečně musíme zvážit dopady těchto nástrojů na nové lidské a společenské chování.

Umělá inteligence má také významný dopad na vzdělávací proces. Učitelé čelí výzvě předefinovat domácí úkoly, které jsou klíčovou součástí procesu učení. Studie zveřejněná na webu study.com, která byla provedena na vzorku tisíce studentů, zjistila, že v lednu 2023 osmdesát devět procent studentů uvedlo, že k vypracování domácích úkolů používá ChatGPT, a více než polovina respondentů přiznala, že jej využívá k vytváření školních textů.¹¹

Jelikož ChatGPT umožňuje studentům zadávat konkrétní požadavky, jako jsou přesný počet slov, počet stran, nebo dokonce literární styl, mnoho studentů ani nečetlo zadaný text a jednoduše odevzdalo to, co AI vygenerovala, jen aby splnili požadavek. Problém ještě zhoršuje neschopnost mnoha pedagogů zjistit, zda úkoly byly vypracovány výhradně s pomocí umělé

AI je schopna během několika sekund vygenerovat texty, fotografie a videa o neexistujících událostech.

¹⁰ „Pause Giant AI Experiments: An Open Letter“, Future of Life Institute, March 22, 2023, <https://futureoflife.org/open-letter/pause-giant-ai-experiments/> (použito August 11, 2023).

¹¹ Study.com, „Productive Teaching Tool or Innovative Cheating?“, <https://study.com/resources/perceptions-of-chatgpt-in-schools> (použito August 11, 2023).

intelligence. Překvapivě studie také ukázala, že téměř tři čtvrtiny dotazovaných studentů se vyslovily pro zákaz používání ChatGPT ve vzdělávacím procesu, což naznačuje, že i oni mají obavy z následků.

Johann Neem, profesor historie na Western Washington University, pokázal v rozhovoru pro *The Wall Street Journal* na problém používání nástrojů jako ChatGPT ve vzdělávání: „To, že existuje stroj, který mi pomůže zvednout činku, ještě neznamená, že se mi

vyvinou svaly.

Stejně tak to, že existuje stroj, který dokáže napsat esej, ještě neznamená, že se mi vyvine mysl.“¹²

Ačkoli někteří učitelé

a univerzity jsou pro začlenění těchto nástrojů do vzdělávacího procesu, mnoho univerzit po celém světě na svých kampusech omezilo používání konverzačních umělých inteligencí, jakými jsou ChatGPT a Gemini.¹³ Jiní pedagogové se pokusili zmírnit důsledky používání těchto nástrojů pomocí alternativních metod, jako jsou ručně psané úkoly, krátké testy z četby nebo ústní hodnocení. Někteří dokonce přecházejí k zadávání úkolů, které vyžadují osobní kritickou analýzu méně známých děl, s otázkami, které studenty nevyhnutelně nutí přečíst si obsah a vytvořit si konkrétní názor,

jako jsou například identifikace nedostatků daného díla nebo hledání souvislostí mezi obsahem a tím, co bylo probíráno ve výuce. A konečně, někteří učitelé přidávají na konec úkolů krátké prohlášení, ve kterém studenti musejí potvrdit, že k vypracování daného úkolu nepoužili žádnou umělou inteligenci ani podobné prostředky.

A co z toho vyplývá?

Vzhledem k tomu, že systémy umělé inteligence jsou pouhými nástroji, neměli bychom předpokládat, že jsou ze své podstaty negativní, či pozitivní. Stejně jako u sociálních sítí, komunikačních nástrojů a aplikací je to způsob použití, který určuje, zda budou považovány za prospěšné, či škodlivé.

Ať už jsou mnozí lidé ohledně těchto nových nástrojů nadšení či znepokojení, je povinností každého kazatele a náboženského vůdce promýšlet jak potenciál, tak i rizika takové technologie. Mezi svými členy musejí zvyšovat povědomí o rizicích a problémech, které může zneužití těchto nástrojů přinést, a zároveň zdůrazňovat výhody jejich správného používání. Církve se mohou tomuto tématu věnovat kreativním způsobem a diskutovat o něm s mladými lidmi v malých skupinách nebo v neformálním prostředí. Měli bychom vyzývat naši mládež, aby se stala vzorem v používání a vývoji těchto technologií, zejména pro ušlechtilé účely. Mnohé univerzity již podnikly kroky k tomu, aby studenty naučily, jak tyto nástroje používat,

Rovněž nástroje umělé inteligence chybují, protože fungují na základě pravděpodobnosti.

¹² Douglas Belkin, „Professors Turn to ChatGPT to Teach Students a Lesson“, *Wall Street Journal*, January 25, 2023, <https://wsj.com/articles/professors-turn-to-chatgpt-to-teach-students-a-lesson-11674657460> (použito August 11, 2023).

¹³ Joshua Herman, „Top UK Universities Ban Chat-GPT“, *Redbrick*, March 27, 2023, <https://www.redbrick.me/top-uk-universities-ban-chat-gpt/> (použito August 11, 2023).

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

Kdo jsou adventisté sedmého dne?

Adventisté sedmého dne jsou křesťanská protestantská církev, která vznikla v polovině 19. století ve Spojených státech. Název vyjadřuje dvě jejich hlavní přesvědčení:

- „**Adventisté**“ – věří v doslovný druhý příchod Ježíše Krista (latinsky *adventus* = příchod).
- „**Sedmého dne**“ – za biblický den odpočinku a bohoslužby považují sobotu (sedmý den týdne), nikoli neděli.

Mezi jejich hlavní učení patří:

- **Bible jako nejvyšší autorita** pro víru a život.
- **Spása je darem Boží milosti skrze víru v Ježíše Krista**, nikoli výsledkem lidských skutků.
- **Dodržování soboty** od pátečního západu slunce do sobotního západu.
- **Důraz na zdravý životní styl** – mnoho adventistů nekouří, nepije alkohol a část z nich je vegetariánská nebo veganská.
- **Víra ve vzkříšení mrtvých** při Kristově návratu. Odmítají tradiční představu, že duše po smrti vědomě žije v nebi nebo pekle; učí, že mrtví jsou ve stavu nevědomého „spánku“ až do vzkříšení.
- **Křest ponořením** na základě osobního vyznání víry.

Významnou osobností raného adventismu byla Ellen G. White. Adventisté ji považují za osobu s prorockým darem, ale oficiálně učí, že její spisy nejsou na stejné úrovni jako Bible.

Čím jsou známí?

Adventisté provozují rozsáhlou síť:

- škol a univerzit,
- nemocnic a zdravotnických zařízení,
- humanitární pomoci prostřednictvím Adventist Development and Relief Agency (ADRA).

Jsou také známí výzkumem zdravého životního stylu – například studie sledující adventisty v Kalifornii ukázaly, že v průměru žijí déle než běžná populace, což je spojováno s jejich životními návyky.

Kolik jich je?

Celosvětově má církev přibližně **23 milionů pokřtěných členů** a působí ve více než 200 zemích.

Jak jsou vnímáni ostatními křesťany?

Většina hlavních křesťanských církví (katolická, pravoslavná i většina protestantských) je považuje za součást širšího křesťanství, přestože se s nimi v některých naukách neshoduje – například ohledně soboty, stavu mrtvých nebo role Ellen G. White. Některé menší skupiny je označují za sektu, zatímco religionisté je obvykle klasifikují jako samostatnou protestantskou církev, nikoli jako sektu v odborném smyslu.

Pokud vás zajímá konkrétní oblast – například jejich výklad Bible, pohled na sobotu nebo rozdíly oproti katolíkům či evangelíkům – rád to podrobněji vysvětlím.

[Převést do PDF](#)

ChatGPT může dělat chyby. Doporučujeme kontrolovat důležité informace.

+ Zeptej se na cokoli

Instantní ▾

Odpověď
aplika-
ce AI
(ChatGPT)
na otáz-
ku: „Kdo
jsou ad-
ventisté
sedmého
dne?“

ale je také důležité klást důraz na etické a morální diskuse o jejich využití.

V tomto ohledu hraje klíčovou roli křesťanská etika, která vyžaduje, aby odborníci zapojení do navrhování a tvorby nástrojů ve svých přístupech zohledňovali morální a duchovní principy. Můžeme usilovat o humanizaci zkušeností a interakce uživatelů se systémy umělé inteligence a zároveň zajistit jasné rozlišení mezi identitami komunikujících entit – ať už se jedná o stroje, nebo o lidské bytosti. Je zásadní si uvědomit, že nástroje umělé inteligence podléhají chybám, protože fungují na základě pravděpodobností. V důsledku toho by obsah nikdy neměl

být automaticky sdílen jako oficiální stanovisko církve, aniž by se ověřilo, že odpověď je správná a v souladu s tím, co Církev adventistů sedmého dne oficiálně učí.

**Tyto nástroje
nemají nahradit
osobní misii
svěřenou
každému
křesťanovi, ale
spíše ji podpořit.**

Způsob, jakým AI, jako jsou například ChatGPT a Gemini, trénují své modely pomocí obsahu dostupného na internetu, ukazuje, jak je důležité, aby církev důsledně vytvářela vysoce kvalitní články a další obsah a zpřístupňovala je na svých webových stránkách. To je důležité, protože různá témata a biblické výklady, které jsou specifické pro adventistickou teologii, nejsou na internetu z adventistického pohledu snadno dostupné.

Umělá inteligence (AI) může církvi pomoci také při šíření informací

a oslovování většího počtu lidí. Neměli bychom se umělé inteligenci vyhýbat ani ji ignorovat jen proto, že existuje mnoho příkladů jejího zneužití. Místo toho je důležité si uvědomit, že odpovědnost za etické a správné používání těchto technologií leží na nás jako na tvůrcích a uživatelích. Musíme si uvědomit, že nové technologie vedou k novým způsobům chování a nové způsoby chování přinášejí nové příležitosti k šíření evangelia ostatním.

Zde je příklad toho, jak byla umělá inteligence využita v Církvi adventistů sedmého dne v Jižní Americe.

Prostřednictvím umělé inteligence s názvem „Esperança“ („Naděje“) zapojila stanice Novo Tempo (Hope Channel na území Jihoamerické divize) za poslední čtyři roky téměř tři sta tisíc lidí do studia Bible. Jednalo se o první adventistický projekt využívající

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

umělou inteligenci k evangelizačním účelům.¹⁴ Lidé z více než stovky různých zemí získali lepší pochopení biblických pravd díky agentovi, který odpovídá na běžné otázky a komunikuje na sociálních sítích s jednotlivci v portugalské, španělské a angličtině. Od května 2019 se více než čtrnáct tisíc lidí rozhodlo zasvětit svůj život Kristu poté, co studovali tímto jedinečným způsobem. Bylo osloveno mnoho lidí ze zemí a regionů, kam by se misiónáři jinak dostali jen s velkými obtížemi a nebezpečím, protože k účasti na studiu stačí splnit pouze základní předpoklad: mít přístup k sociální síti a zájem.

V roce 2022 začala Esperança odpovídat na biblické otázky s využitím umělé inteligence. Využívá biblické texty a audiovizuální materiály vytvořené Církví adventistů sedmého dne a k formulování svých odpovědí a poskytování doplňkového obsahu, který má uživatele povzbudit k dalšímu studiu, využívá více než šest tisíc článků a úryvků z děl Ellen G. Whiteové. Toto je malý příklad toho, jak lze umělou inteligenci využít a jak již byla využita při šíření evangelia.

Někdo by se mohl ptát, zda „nerobotizujeme“ misijní práci. Vždyť ta by měla být úlohou členů církve. Je však důležité si uvědomit, že tyto nástroje nemají nahradit osobní misi svěřenou každému křesťanovi (Mt 28,18–20), ale spíše ji podpořit. Neměli bychom také zapomínat, že za těmito nástroji stojí lidé se svými dary a talenty, kteří pracují na podpoře a rozvoji misie církve. Nástroj umělé inteligence je pouze prostředkem, který se v tomto úsilí

využívá. Během procesu studia se zájemci je účast členů církve zásadní pro přijetí těchto potenciálních nových věřících a poskytnutí duchovní podpory. Stejně jako církev využívá různé jiné technologické prostředky k oslovování lidí, ani tyto nástroje nemohou nahradit osobní zájem a kontakt, ale slouží jako prostředky k oslovení a získání ještě většího počtu lidí pro Kristovo království.

Vyzkoušejte to

Jak již bylo zmíněno, vede se intenzivní debata o tom, zda umělá inteligence v budoucnu nahradí pracovní místa a profese.

Panuje však shoda v tom, že ti, kteří se nedokážou přizpůsobit a využít výhod těchto

technologí, zaznamenají pokles produktivity ve srovnání s těmi, kteří se přizpůsobili. Pro ilustraci si představte rozdíl v produktivitě mezi profesionální rozvážkou jídla koňským povozem a autem. Ačkoli mohou vykonávat podobné úkoly, doba potřebná k dosažení podobných výsledků se bude drasticky lišit.

Každý kazatel, výzkumník nebo pedagog by měl mít alespoň základní znalosti o nástrojích umělé inteligence, jako jsou ChatGPT a další. Takové technologie mohou výrazně usnadnit výzkum, navrhovat témata kázání, a dokonce pomáhat při přípravě biblických

Bůh v minulosti použil rozhlas, televizi a sociální sítě k oslovení lidí. Použije i AI.

¹⁴ See William E. Timm, „Using Social Network to Bring People to Christ“, *Dialogue* 32, no. 3 (2020): 34–35.

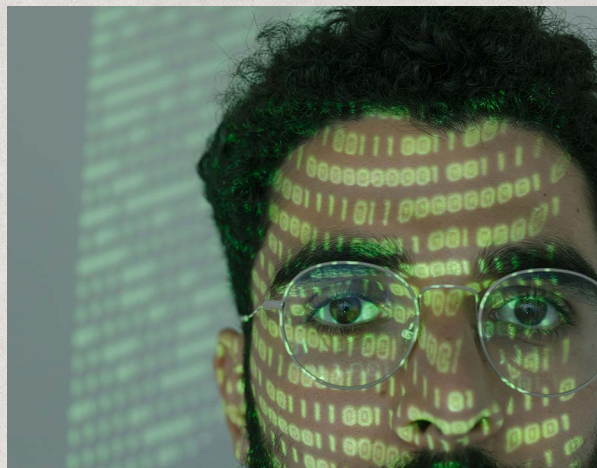
studií. Umějí opravovat jak strukturu, tak pravopis textů, upravovat jazyk tak, aby byl srozumitelnější nebo akademičtější, či přesně překládat.

Další vynikající schopností generativní umělé inteligence je zhuštění textů do klíčových bodů nebo zdůraznění nejvýraznějších aspektů. Představte si, že shrnete několik stránek textu do pouhého jednoho či dvou odstavců. Umělá inteligence může také nabídnout kreativní nápady pro tematické členění při tvorbě nových materiálů. Pokud například plánujete napsat pat-

náctikapitolo-
lovou knihu
o soteriologii
(nauka
o spasení),
ChatGPT vám
může poskytnout
nápad, co v jednotlivých
kapitolách zahrnout,
a to s ohledem
na vaši cílovou
skupinu.

Ti, kteří se nedokážou přizpůsobit a využít výhod těchto technologií, zaznamenají pokles produktivity.

Umělá inteligence může také pomoci najít řešení problémů v konkrétních oblastech, vyhodnotit účinnost stávajících plánů, nebo dokonce zdokonalit nápady, které ještě nejsou zcela promyšlené.¹⁵ Je zásadní používat tyto nové technologie při našem osobním výzkumu moudře. Poskytnuté výsledky by měly být pouze prvním krokem v procesu výzkumu a neměly by být považovány za konečné slovo. Neměli bychom opomíjet skutečnost, že jelikož se jedná o generativní nástroj,

nemusí být odpovědi poskytované ChatGPT nebo jakoukoli jinou generativní platformou v mnoha případech stoprocentně přesné. Přesnost bude pravděpodobně ovlivněna dostupností obsahu k požadovanému tématu na internetu.

Abychom však z tohoto nástroje vytěžili maximum, je důležité vědět, jak zadávat správné podněty (příkazy). Jednoduchým tipem je neklást pouze přímou otázku, ale uvést také pozadí, kontext nebo konkrétní nuance, které v odpovědi hledáte. Takové detaily zvýší přesnost AI. Pokud odpověď nesplňuje vaše očekávání, může změna i jediného slova v otázce přinést zcela odlišný a možná vhodnější výsledek. To však není vždy nutné; vyjádření vaší nespokojenosti nebo upřesnění vaší žádosti může přinést přesnější odpověď.

Co umělá inteligence nedokáže? Nikdy nenahradí potřebu lidské interakce, význam společného studia Písma, biblickou autoritu a ústřední

¹⁵ Tojin T. Eapen et al., „How Generative AI Can Augment Human Creativity“, *Harvard Business Review* 101, no. 4 (July–August 2023): 62.

umělá inteligence: požehnání i nebezpečí

postavení Písma ani nutnost otevřít Bibli a hledat skutečný význam a smysl každého úryvku bez vnějších interpretací. Z duchovního hlediska by nástroje umělé inteligence neměly při přípravě materiálů zastínit naši vnitřní potřebu rozjímat a přemýšlet o biblických tématech či textech pod vedením Ducha svatého. Ačkoli tyto nástroje dokážou vytvořit celé kázání a články, jejich primární úlohou by měla být podpora při jejich přípravě, přičemž je třeba zajistit, aby spojení a společenství s Bohem zůstaly ústředními prvky celého procesu. I když umělá inteligence dokáže poskytnout zasvěcené odpovědi na základě rozsáhlých databází, postrádá schopnost rozeznat individuální výzvy a potřeby vašeho sboru. Nezná konkrétní situaci každého jednotlivce, a tudíž ani to, jaký přístup by byl neúčinnější. V nejlepším případě může nabídnout pouze návrhy.

Je důležité zdůraznit, že se stále nacházíme v raných fázích revoluce

v oblasti umělé inteligence a v budoucnu budou uvedeny na trh nové nástroje. Při zvažování nových možností, které tyto nové nástroje umělé inteligence přinesou, je zásadní mít evangelizačně-misijní perspektivu. Jak můžeme tento nástroj využít k lepší přípravě na kázání evangelia? Existuje způsob, jak by tento nástroj mohl být užitečný v naší institucionální práci? Usnadní vám tento nástroj kázání nebo plnění misie? Jak můžete tento nástroj začlenit do misijní iniciativy? To jsou některé z otázek, které je třeba si položit.

Pokud Bůh v minulosti použil rozhlas (AWR), televizi (Hope Channel), sociální sítě a tolik dalších technologických prostředků k oslovení lidí, proč bychom nemohli využívat i umělou

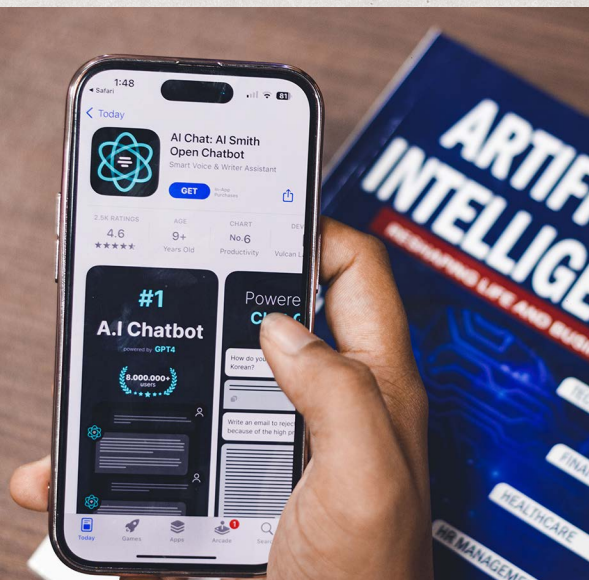
AI je schopna během několika sekund vygenerovat texty, fotografie a videa o neexistujících událostech.

inteligenci? Jsem přesvědčen, že použije i tyto nové nástroje.

Při zkoumání potenciálu nástrojů umělé inteligence ve vaší službě a misi zvažte, jak mohou posílit vaše schopnosti, rozšířit váš dosah a přinést poselství evangelia novým posluchačům. Stejně jako byla technologie mocným nástrojem pro šíření Božího slova, lze i umělou inteligenci využít k dalšímu posunu misie církve a k ovlivňování životů.

Mějte na paměti etické a morální aspekty, ale buďte zároveň otevření inovativním způsobům sdílení poselství naděje a spásy.

(redakčně zkráceno)

ADRA mění životy na Ukrajině

Anna Janošková, specialistka komunikace a copywritingu ADRA ČR

V době války se obnova infrastruktury stává nejen otázkou pohodlí, ale i přežití. Pitná voda, vytápění, bezpečné školy a nemocnice s přístupem k elektřině jsou základní potřeby, bez nichž obyvatelstvo nemůže fungovat. A v dobách války někdy velmi obtížně dosažitelné. Kostiantyn Herasymov, koordinátor pomoci ADRA Ukrajina, v následujícím rozhovoru hovoří o tom, jak se realizují projekty obnovy infrastruktury, s jakými výzvami se potýkají a co se skutečně skrývá za pojmem „humanitární pomoc“.

Kostiantyne, povězte nám prosím něco o sobě a o své profesní dráze. Jak jste se dostal k práci v ADRA Ukrajina?

Mám technické vzdělání v oboru stavebnictví a také titul v oboru managementu. V inženýrství a projektovém managementu pracuji již více než deset let. S vypuknutím války jsem jasně pochopil, že své znalosti bych měl uplatnit tam, kde mohou lidem přinést největší užitek. ADRA Ukrajina se stala místem, kde se moje profese snoubí s posláním pomáhat obnovovat bydlení, infrastrukturu a základní životní podmínky.

Jaká je vaše role v projektech ADRA a jaké jsou vaše každodenní povinnosti?

Pracuji v oblastech poskytování přístřeší a obnovy vodovodních systémů a mám na starosti technickou stránku projektů. Především provádím technické posouzení lokalit, abych zjistil

skutečné podmínky a potřeby v terénu. Koordinuji technické týmy a vypracovávám postupy. Důležitou součástí práce je neustálá interakce s komunitami a místními úřady, protože bez ní není možné plně pochopit potřeby a situaci lidí. V podstatě je naším úkolem zajistit, aby pomoc byla nejen rychlá, ale také kvalitní a udržitelná.

Jaké typy zařízení ADRA Ukrajina nejčastěji obnovuje?

Od roku 2024 aktivně pracujeme na obnově vzdělávací infrastruktury v Mykolajivské oblasti. Nejčastěji spolupracujeme se školami a mateřskými školami, opravujeme budovy, vybavujeme úkryty, obnovujeme vytápění a zásobování vodou a zlepšujeme hygienické podmínky. Cílem toho všeho je umožnit dětem návrat k prezenční výuce v bezpečných podmínkách, což je důležité nejen pro vzdělávání, ale i pro jejich psycho-emocionální pohodu. Spolupracujeme také se sociálními zařízeními

a podporujeme základní komunitní infrastrukturu.

Co obnáší obnova vzdělávacích zařízení?

Nejprve se zaměřujeme na základní prvky: opravy střech a výměnu oken, aby byly budovy chráněné, energeticky úsporné a vhodné k užívání. Současně obnovujeme systémy vytápění a větrání, protože bez nich není možné vytvořit vhodné podmínky pro výuku. Opravujeme také sanitární zařízení a provádíme elektroinstalační práce, abychom zajistili bezpečnost a soulad s moderními standardy. Naším cílem není jen zařízení opravit, ale vytvořit bezpečné, pohodlné a přístupné vzdělávací prostředí, kde se děti mohou učit, rozvíjet, socializovat a cítit se v bezpečí.

Jakým výzvam čelíte?

Čelíme celé řadě výzev, z nichž většina souvisí s pracovními podmínkami. Infrastruktura je často zničená nebo

značně zastaralá a je nutné ji budovat téměř od základů. Nestabilní dodávky elektřiny komplikují jak samotný pracovní proces, tak i další provoz. V oblastech fronty představuje další problém logistika: dostat se do osad může být obtížné a nebezpečné. Zároveň je důležité jednat rychle, aniž by utrpěla kvalita, protože se jedná o bezpečnost a základní životní podmínky.

Kdy máte pocit, že vaše práce skutečně mění životy?

Nejsilnější emoce vyvolávají projekty, u nichž okamžitě vidíte výsledek v očích lidí. Například když se děti po obnově vrátí do školy a rodiče říkají, že se opět

cítí v bezpečí. To nám připomíná, proč vlastně pracujeme. Takové projekty posilují odolnost komunit v době války. V takových chvílích pochopíte, že nejde jen o infrastrukturu. Jde o důstojnost, pocit domova a naději.

Co vás motivuje v práci pokračovat?

Motivuje mě vědomí, že naše práce má skutečný dopad. V podstatě jde o službu lidem. Každý projekt není jen splněným úkolem. Jde také o podporu lidí v těžkých časech, kdy záleží i na těch nejjednodušších věcech. Dalším důležitým faktorem je tým, lidé, kteří nepracují formálně, ale srdcem. To dává naší práci smysl.

Od začátku války pomohla ADRA více než 350 000 lidí a společně s vámi chceme v této pomoci pokračovat. Ve spolupráci s ADRA Ukrajina, ADRA Německo a dalšími místními partnery zajišťujeme přístup k čisté vodě, poskytujeme potravinovou podporu, zajišťujeme psychosociální a právní pomoc a v odlehlých a izolovaných oblastech poskytujeme sociální dopravu. Podporujeme také vytápění kolektivních center nákupem a distribucí pevných paliv. **Děkujeme, že pomáháte s námi!**

QR Platba

Chci se učit...

Anna Janošková, specialistka komunikace a copywritingu ADRA ČR

Jednoho dne přišla desetiletá Sharmin sama do vzdělávacího centra Čalantika v Dháce. Zastavila se u dveří, chvíli pozorovala, co se děje uvnitř, a pak udělala krok. Překročila práh a učitelce řekla: „Chci se učit. Přijměte mě, prosím.“

Plechová bouda plná strachu a nejistoty

Sharmin vyrůstá v hustě osídleném slumu Čalantika v bangladéšské Dháce. Její domov?

To je malá plechová bouda v řadě dalších, oddělených úzkými uličkami z prken. Celá zástavba stojí na bambusových konstrukcích nad močálem plným odpadků.

Uvnitř je jediná místnost. Jednoduchá dřevěná postel, oblečení na šňůrách, několik hrnců a základní věci na vaření. V tomhle prostoru žije pět lidí.

Když prší, drnčící plechová střecha přehluší rozhovor uvnitř. A když je léto a venku přes čtyřicet, rozpálená střecha vyhřeje vzduch uvnitř tak, že se téměř nedá dýchat, nehledě na zápach stoky pod nimi.

Součástí každodenní reality je i velké napětí v domácnosti. Tatínek Sharmin je závislý. Dlouhodobě užívá drogy. Nepracuje a nijak se nepodílí na zajištění rodiny. Někdy je tichý a uzavřený, jako by ani nebyl. Jindy běsní a děti ztichnou. Nadávky, bití, křik a slzy. Pokud drogy nesežene, trpí zdravotními potížemi. Pro děti to znamená prostředí, které není předvídatelné ani bezpečné.

Tiha starostí o celou domácnost se třemi dětmi leží na mamince Kajol. Pracuje jako služka v pěti domácnostech. Brzy ráno odchází do práce a vrací se

až odpoledne. Výdělek 8 000 taka měsíčně je žalostně malý. Polovina padne na nájem, čtvrtina na školu syna, 2 000 taka je na jídlo a základní potřeby. Tedy 340 Kč na celý měsíc..., přibližně 2,30 Kč na den pro jednoho... Jídlo není samozřejmost.

Odvaha požádat o místo v lavici

Sharmin vyrůstala v prostředí, kde děti často nedostanou příležitost ke vzdělání. Přesto se ve svých deseti letech rozhodla jednat. Sama si našla cestu do vzdělávacího centra Čalantika a požádala o možnost studovat, když řekla: „Chci se učit. Přijměte mě, prosím.“

Tým vzdělávacího centra její situaci ověřil přímo na místě. Viděl podmínky, ve kterých rodina žije, i náročné rodinné prostředí. Sharmin splňovala všechna kritéria pro přijetí. V té době ale bylo centrum plně obsazené. Byla proto zařazena na čekací listinu.

Život doma pokračoval beze změny. Jedno se ale změnilo – Sharmin věděla, že existuje naděje. A když se v centru uvolnilo místo, byla přijata.

Dnes chodí do druhé třídy a pravidelně navštěvuje vzdělávací centrum. Má strukturovaný den, přístup ke vzdělání, pravidelné jídlo a tráví čas v bezpečném prostředí s ostatními dětmi. Pro její maminku je to však zásadní rozdíl. „Dříve jsem se bála, co bude s dětmi, když se vrátím domů. Manžel je nevypočitatelný. Dnes ale vím, že Sharmin je v bezpečí,“ říká.

O své budoucnosti má Sharmin jasno: „Chci se stát učitelkou. Chci pomáhat dětem, jako jsem já.“

Darujte bezpečí a jídlo dalším dětem

Sharminin příběh není ojedinělý. Děti, které vyrůstají v prostředí, kde není jídlo jisté, kde dospělí celý den pracují mimo domov a kde rodina není vždy bezpečným místem, je mnoho.

Sharmin dostala šanci, protože přišla ke dveřím centra a našla odvahu vyjádřit svou touhu. Mnoho dalších dětí tento krok samo neudělá. Ale to přece nevadí.

Vaše podpora jim může dát jídlo, bezpečí a vzdělání. Rovněž ony pak mohou díky vám říct: „Chci se učit.“

Pomozte dětem ze slumu Čalantika otevřít dveře k novému životu. Darujte vzdělání. Darujte budoucnost. Děkujeme!

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie CASD

David Čančík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

V neděli 17. května 2026 měl jednání výbor Česko-Slovenské unie CASD v Brně.

Oddělení evangelizace, komunikace a HopeMedia

Hosty tohoto VČSU byli Jan Libotovský (koordinátor oddělení evangelizace) a Radomír Špinka (ředitel HopeMedia).

Církev se snaží o synergii oddělení evangelizace, oddělení komunikace a instituce HopeMedia. Proto probíhají pravidelné koordinační schůzky na této platformě. Zástupci těchto tří

oblastí představili členům VČSU důrazy a výzvy, kterým se věnují.

○ **Oddělení evangelizace:** Oddělení evangelizace propojuje řadu misijních aktivit, jako jsou Missioncamp, YFJ, Naděje žije, misie knihami, A-knihy, SKK, Víra v kostce, zakládání sborů, modlitby on-line, OneVoice27 apod.

○ **Oddělení komunikace:** Zpráva vedoucího oddělení komunikace (David Čančík) popsala, co se dosud podařilo realizovat ve čtyřech základních oblastech, na které se zaměřuje. Tedy v podpoře církve srozumitelné pro společnost v oblasti komunikace (weby a sociální sítě), podpoře webů sborů a informačního systému pro správu sborů a církve (CIS), hledání vizuální identity a zaměření se na kooperaci a synergii (vytvoření HopeMedia jako střechy pro všechny instituce a projekty církve zaměřené na komunikaci).

○ **Instituce HopeMedia:** Ředitel HopeMedia seznámil členy VČSU s obsahem činnosti této nové instituce. V lednu proběhla strategická porada (Strážovice), došlo k seznámení se se všemi projekty pod novou střeou, definování

základních výroků o HopeMedia (vize, motto, popis), ke vzniku Mediálně-ediční rady (MER), k zapojení do celosvětové sítě HopeMedia (získání licence), k definování potřeb v oblasti webů a sociálních sítí a k centralizaci IT služeb.

Personální rozhodnutí a informace

- VČSU doplnil uvolněné místo ve správní radě ATI o kazatele Jozefa Plachého ze SZ.
- VČSU rozhodl zaměstnat Pavla Šimka st. jako diakona pro zakládání sborů v ČSU.
- VČSU pověřil Ingrid Škábovou vedením publikačního oddělení, které je součástí HopeMedia, a to od 1. 9. 2026.
- VČSU pozval ředitele HopeMedia, Radomíra Špinku, aby se stal stálým hostem VČSU.

Administrativní rozhodnutí

- VČSU jmenoval desetičlennou Mediálně-ediční radu (MER) jako kreativní skupinu HopeMedia.
- VČSU změnil název oddělení Adventistická služba rodinám na původní název Křesťanský domov (KD).

Hospodářská rozhodnutí a informace

- VČSU rozhodl o navýšení dotace pro Klubu Pathfinder v ČR v tomto roce o hodnotu poloviny úvazku asistentky předsedy KP a vedoucího oddělení dětí ČSU.

Příští setkání VČSU se uskuteční 20. září 2026 (Strážovice).

Zasedání
výboru
ČSU – vyge-
nerováno
Gemini, asi-
stentem AI
od Googlu

Rodinné odpoledne ve škole Eliáš

Barbora Bulejčiková, komunikace a PR

Ve středu 20. května 2026 ožil Baarův park v Praze komunitní akcí pro rodiny s dětmi, kterou pro veřejnost připravili žáci a pedagogové Základní a střední školy Eliáš. Akce přilákala bezmála 500 návštěvníků a stala se inspirativním setkáním, které propojilo školu s rodiči i širokou veřejností v duchu křesťanských hodnot.

Návštěvníci si během odpoledního programu mohli projít řadu interaktivních stánků zaměřených na přírodu, vědu, tvorivost i praktické poznávání světa kolem nás. Součástí pestrého programu pro děti i dospělé byly mimo jiné pokusy s lomem světla, vytváření obřích bublin, poznávání rostlin a práce s přírodními barvivy nebo interaktivní model sluneční soustavy. Nechyběly ani aktivity zaměřené na testování lidských

smyslů a ukázka 3D tisku. Velký zájem vzbudila také prezentace dravců a ukázka jejich výcviku.

Klíčovým prvkem programu byly biblické motivy stvoření, které sloužily jako inspirace k péči o svět kolem nás a k rozvíjení lidského potenciálu. Na pódiu se představili nejmenší žáci (první a třetí třída) s tanečními vystoupeními a pěvecký sbor Eliáš s několika písněmi, které podtrhly poselství akce.

Jedním z nejsilnějších momentů akce bylo slavnostní vypuštění motýlů,

kteří se den před akcí vylihli z larev opečovávaných několik předcházejících týdnů v první třídě. Právě motiv proměny, potenciálu a růstu se přirozeně prolínal celým programem i aktivitami jednotlivých tříd, symbolizující duchovní i osobnostní rozvoj.

Do příprav se během školního roku zapojily desítky žáků napříč celou školou. „Bylo inspirující sledovat, jak se do příprav zapojili žáci všech věkových kategorií. Děti nebyly pouze návštěvníky akce, ale jejími aktivními tvůrci. Vedle příležitosti k neformálnímu setkávání vidíme velký smysl podobných akcí právě v seberealizaci dětí a rozvíjení jejich darů,“ uvedla ředitelka školy Petra Bulejčíková.

„Rodinné odpoledne nabídlo kromě prostoru pro neformální kontakt školy s blízkou veřejností i příklad toho, jak lze školní výuku propojit s praktickými aktivitami, kreativitou a společným zážitkem, který je v souladu s našimi

hodnotami,“ říká předseda školské rady Eduard Forejt.

Základní a střední škola Eliáš by ráda pokračovala v tradici realizace inspirativních nápadů a setkávání s komunitou školy a veřejností i v dalších letech, s důrazem na rozvoj celostní osobnosti a vztahu ke stvoření.

Konference žen 2026

Lenka Kogutová

Tentokrát jsme se setkaly v květnu v krásném prostředí Moravského Toskánska, v areálu DCM Hotel Strážovice. Díky tomu, že v pátek byl státní svátek, mohly jsme dorazit bez problémů včas a užít si program od samého začátku.

Konference nesla název „Když hranice dávají svobodu“, se kterým se pojil biblický verš z listu Galatským 5,1: „*Naši svobodu nám vydobyl Kristus, nedejme si ji nikým vzít!*“

Páteční večer jsme po večeri zahájily chválami, krátkým úvodním slovem Jakuba Chládky (vedoucí oddělení KD v MSS) a společným přivítáním soboty. Po krátké přestávce následoval rozhovor s hlavní řečnicí víkendu, teoložkou a psycholožkou PhDr. Kateřinou Lachmanovou, Th.D. Mohly jsme ji tak lépe poznat a něco nového se dozvědět.

Sobotní program jsme odstartovaly ranními chválami a zamyšlením Hedwigy Kašlíkové (vedoucí Služby žen v ČSU) na téma „Kontury ženství očima Boha“. Společně jsme přemýšlely nad biblickou postavou Debory a nad úlohou, kterou ve své době zastávala. Na zamyšlení navázaly skupinky, ve kterých jsme diskutovaly nad připravenými otázkami a přemýšlely, jak Debořin příběh aplikovat do vlastních životů.

Připomněly jsme si mnoho důležitých myšlenek – například, že každá žena má vliv na své okolí, že zralá žena dokáže podporovat muže nebo že skutečná ženská síla spočívá ve schopnosti vyzbrojit se správným mečem –

„... mečem Božího slova, které je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvojsečný meč“. Silně zazněla také myšlenka: „Společenství pravděpodobně nepadne tam, kde žena naplňuje své poslání.“

Tématu hranic se věnovaly i přednášky naší hlavní řečnice Kateřiny Lachmanové, která své vstupy obohatovala řadou příkladů z praxe. Ty byly často humorné, zároveň však velmi trefné a výstižně ilustrovaly probírané principy. Uvědomily jsme si, jak je v životě důležité nastavovat si ve vztazích zdravé hranice, které nejsou konstantní, ale můžou se, a vlastně i musejí, v konkrétních situacích, vztazích i obdobích měnit. Kateřina nám představila a vylíčila, jak to vypadá, když se to přežene na obě strany – když je hranice moc tvrdá a „nedobytná“, nebo příliš propustná, slabá, až neexistující.

Jak je důležité být, aby člověk byl ochoten naslouchat a nechat se také

přesvědčit – být ochoten změnit názor. Ukázaly jsme si rovněž, že asertivita není sprosté slovo, ale je to potřebná dovednost a schopnost ubránit si zdravě nastavené hranice. A ta hranice musí být známa oběma stranám. Je také potřebné naučit se říkat ne, i když to může druhou stranu bolet.

Hranice se promítají do všech oblastí našeho života, proto ani po tomto víkendu nelze říct, že jsme toto téma obsahově vyčerpaly. Je to práce každého z nás, dlouhodobá, každodenní, abychom na modlitbě s Pánem hledali tu správnou tloušťku dané hranice a také místo, kde ji nastavit.

Po výborném obědě, zákusku a zmrzlině jsme během odpoledního volna mohly vyrazit na procházku, projít si meditační cestu nebo jednoduše odpočívat a sdílet společné chvíle na příjemném sluníčku.

Před večerí nás čekal ještě jeden vstup Kateřiny Lachmanové, tentokrát doplněný prostorem pro otázky. Každá účastnice navíc dostala knihu „Můj život beze mne“, za kterou Kateřině velmi děkujeme.

Sobotní večer patřil koncertu Jakuba Kopřivy a jeho přátel. Mohly jsme si vychutnat nádherné provedení jeho autorské tvorby a během koncertu proběhla také benefiční sbírka pro Dobrovolnické centrum ADRA Brno.

Nedělní program jsme po snídani zahájily opět společnými chválami a zamyšlením nad našimi dary. Připomněly jsme si, že i málo stačí, pokud

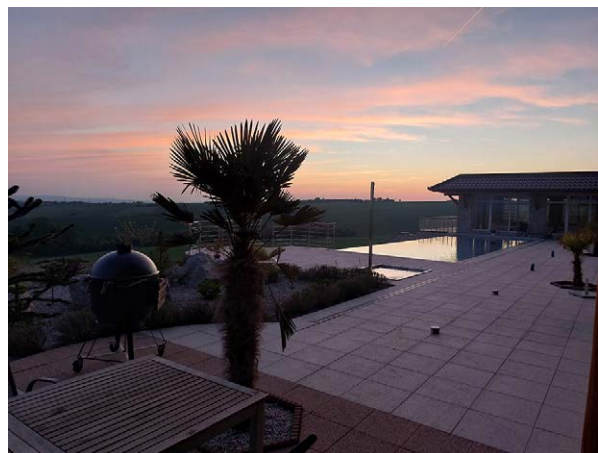
to přineseme Ježíši a dovolíme mu, aby nás používal takové, jaké jsme.

Poté následovaly praktické workshopy, ve kterých jsme mohly zapojit všechny stránky své osobnosti – od duchovní a duševní přes rozumovou, kreativní až po pohybovou, při níž jsme si procvičily i fyzickou zdatnost. Protože na neděli zároveň připadl Den matek, dostala při odjezdu každá žena keramickou kytičku, která bez problémů přežila cestu domů i případné slabší pěstitelské schopnosti.

Děkujeme Bohu za požehnání, které jsme během celého víkendu mohly přijímat. Za to, že byl mezi námi, dotýkal se našich srdcí a pomáhal vytvářet přátelskou a laskavou atmosféru, ve které jsme mohly načerpat nové síly a odpočinout si.

Velké poděkování patří také majitelům a personálu DCM Hotel Strážovice za krásné zázemí, možnost využít wellness služby, jejich péči a výborné jídlo. Děkujeme každému, kdo se jakýmkoli způsobem podílel na organizaci, přípravách i samotném programu, a každé ženě, která svou přítomností pomohla vytvořit atmosféru přijetí a lásky.

Věříme, že se opět setkáme i v příštím roce!

Karolína opět spojila lidi napříč generacemi

Tomáš Ondráček, kazatel Českého sdružení CASD

Poslední květnový víkend se horská chata Karolína v podkrkonošské krajině znovu stala místem setkání, které už po mnoho let spojuje sbory i veřejnost.

Sobotní setkání přivítalo více než tři stovky účastníků z přibližně deseti sborů podkrkonošské oblasti. Bohoslužba se tradičně konala ve velkém stanu postaveném na louce. Prostředí hor, lesů a otevřené krajiny vytvářelo příjemnou atmosféru, která mnohým připomínala dávná stanová shromáždění z počátků adventního hnutí. Právě spojení krásné přírody, společného uctívání Boha a setkávání lidí z různých míst dává této akci její jedinečný charakter.

Program začal společným shrnutím sobotní školy. Jednotlivé části vedli různí řečníci, což nabídlo pestrý pohled na biblické téma a připomnělo, že Boží slovo oslovuje každého trochu jiným způsobem. Celý den pak propojoval společný zpěv a chvály, které pomáhaly vytvářet atmosféru vděčnosti i radosti.

Hlavním hostem letošního setkání byl předseda Interevropské divize Církve adventistů sedmého dne, bratr Barna Magyarosi. Ve svém kázání vycházel ze 14. kapitoly knihy Skutků apoštolů a připomněl zkušenosti apoštola Pavla a Barnabáše. Jejich cesta nebyla jednoduchá – setkávali se s nepochopením, odmítnutím i pronásledováním. Přesto zůstávali věrni poslání, které jim Bůh svěřil. Poselství bylo aktuální i pro dnešní dobu. Ani dnešní křesťané nejsou uchráněni překážek, nejistot nebo zklamání. Boží vedení však nekončí tam, kde začínají obtíže. Právě naopak – Bůh vede svůj lid i v náročných situacích a žehná

těm, kteří mu důvěřují a vytrvale mu slouží.

Po společném obědě, který účastníci sdíleli venku v areálu Karolíny, následoval čas rozhovorů a vzájemného setkávání. Právě tato neformální část programu bývá pro mnohé stejně cenná jako samotná bohoslužba. Lidé mají příležitost potkat přátele z jiných sborů, navázat nové kontakty, sdílet zkušenosti ze života i služby nebo se prostě jen zastavit uprostřed každodenního

shonu. Odpolední program pokračoval rozhovorem s Barnou Magyarosim v tzv. křesle pro hosta. Účastníci mohli nahlédnout nejen do jeho služby, ale také do osobních zkušeností víry a života. Otevřené odpovědi i povzbudivá svědectví připomněla, že Bůh vede svůj lid v různých zemích i kulturách stejným způsobem.

Taková setkání mají svůj význam nejen kvůli samotnému programu. Připomínají, že církev není tvořena jednotlivými sbory, které existují vedle sebe, ale jednou Boží rodinou. V době, kdy je snadné uzavřít se do vlastního společenství nebo každodenních starostí, je společné setkání povzbuzením k jednotě, vzájemné podpoře i nové chuti k službě. Mnozí účastníci odjžděli domů s vděčností za společně prožitý den, za povzbudivé biblické poselství i za vědomí, že Bůh stále vede své dílo.

Nedělní ráno pak proměnilo stejné místo k nepoznání. Stan, který o den dříve hostil bohoslužbu, se stal centrem tradičního Dětského dne pro

rodiny z širokého okolí. Přes dvě stovky dětí si mohly vyzkoušet řadu stano-
višť s hrami a úkoly – od autodráhy,
první pomoci připravené pathfindery
a jízdy na koních až po diskolf, malo-
vání nebo střelnici. Za splnění úkoly
čekala děti odměna v podobě zmrz-
liny, balónků nebo malování na obličej.
Nechybělo ani občerstvení, oblíbená
kavárna s domácími zákusky a stánek
s knihami, odkud si návštěvníci mohli
zdarma odnést literaturu s duchovní
i obecnou tematikou.

Dětský den je každoročně příležitostí otevřít dveře lidem z okolí, navázat nová přátelství a nabídnout službu bez očekávání odměny. Právě v obyčejných rozhovorech, společně stráveném čase a radosti dětí se často vytváří prostor pro budování důvěry a poznávání lidí, kteří by jinak s církví nepřišli do kontaktu.

Za celý víkend tak nezůstává jen vzpomínka na dvě povedené akce, ale především vděčnost Bohu. Za společenství, které povzbuzuje, za radost, kterou bylo možné sdílet s dětmi i jejich rodiči, a za nové příležitosti být svědectvím o Boží lásce všem, kdo na Karolínu zavítali.

Někdo s tebou počítá

Hana Pelčáková

*Když se ráno probouzíš, a nemáš chuť se smát,
On ti píše nový příběh, chce radost ti dát.
Když tě život unaví a nevíš, kudy dál,
On už dávno vidí cestu, dřív než jsi se ptal.*

*Někdo má tě rád, někdo vede kroky tvé,
někdo s tebou počítá, hojí rány tvé.
Někdo má tě rád, šeptá jméno tvé,
objímá tě láskou svou, do náruče zve.
Má tě rád, má tě rád.*

*Když ti vlastní síla dojde a slova dojdou těž,
On tě bere v tichém náručí, kamkoli teď jdeš.
Když se bojíš další noci a schází pevný břeh,
On je světlo vprostřed bouře, nenajdeš v Něm hněv.*

Tato píseň s nádhernými slovy nás v sobotním ránu 18. 4. 2026 přivítala na již třetím setkání žen v malenovické modlitebně. Píseň zazněla v podání hudebního a pěveckého uskupení ve složení Betty, Marťa, Kačka a Kája, které doprovázela Lenka na klavír a David na basovou kytaru. Ten byl jedním ze čtyř mužů, kterým byl tuto sobotu do modlitebny vstup povolen. (Za mixážním pultem se otáčel Pavel, v poledne nám požehnání udělil Libor a odpoledne na violoncello zahrál Michal.)

Hudební úvod nás naladil na tu správnou vlnu a s nadšením jsme se pustily do společné aktivity. Nesla se přesně v duchu názvu tohoto setkání: „Někdo s tebou počítá“. V čem tato aktivita spočívala? Byly jsme vyzvány, abychom se rozdělily do skupin podle toho, ve kterém měsíci v roce jsme se narodily. Pravda, některé skupiny byly velmi početné,

v jiných bylo členek málo, třeba jen dvě. Všechny skupiny měly stejný úkol: každá účastnice na lísteček napsala, v čem – podle ní – s ní Bůh počítá. Tyto odpovědi každá skupina nalepila na větší papír, a ty pak byly rozmístěny na stěnách v sále. O přestávce jsme si mohly odpovědi všech účastnic přečíst – a bylo to velmi inspirativní čtení.

Lucka Chládková nás po přestávce svým typickým poutavým způsobem vtáhla do příběhu dvou žen, z nichž každá žila v jiné době a v jiném prostředí. Pro své okolí se mohly zdát neviditelnými, ani jedna například v oslovení neslychala své jméno.

První žena, běloruská emigrantka do USA jménem Bryna Sanglel, se stala matkou významného amerického herce a producenta Kirka Douglase.

Druhou ženu známe z knihy Genesis (16. kapitola). Těhotná Hagar musela

utéct od své paní Sárar a na její cestě ji zastavil Boží posel: „*Hagar, Sárarjina otrokyně, odkud jsi přišla? Kam jdeš?*“ (verš 8). Na základě tohoto prožitku se Hagar stala prvním člověkem v Bibli, který dal Bohu jméno. Ve 13. verši čteme, že Hagar řekla: „*Ty jsi Bůh, který mě vidí.*“

Polední přestávka byla chvílí pro občerstvení a vzájemné sdílení.

Odpoledne nás opět potěšil koncert, tentokrát v podání sestry Lydie z Vyškova. Při svém zpěvu se doprovázela na klavír a hru na violoncello obstarali její dcera Ráchel a čtvrtý muž dnešního dne, Michal. Koncert završil krásné třetí setkání žen. Velké díky!

Ale poděkování patří také hlavní organizátorce Ivě Škrlové, jejím pravým rukám Ilče a Naty Matulovým a vlastně všem úžasným ženám, které jakkoliv přispěly k tomuto nezapomenutelnému dni.

ATI přechází na nové uspořádání kateder

Marek Harastej, ředitel Adventistického teologického institutu

Adventistický teologický institut postupně mění vnitřní uspořádání svých kateder. Nejde o změnu samotného směřování školy, ale spíše o úpravu organizační struktury tak, aby lépe odpovídala současným možnostem ATI, rozsahu výuky i potřebám studentů.

Dosud ATI fungovalo se šesti katedrami. Tento model měl v minulosti své opodstatnění a pomáhal rozvíjet jednotlivé oblasti teologického vzdělávání. Postupně se však ukazovalo, že pro současnou situaci není vždy nejpraktičtější. Některé katedry byly příliš malé a jejich vedoucí měli jen omezený pracovní úvazek. Vedle samotné výuky proto nebylo snadné dlouhodobě zajišťovat také další úkoly, které jsou pro dobré fungování studia důležité – koordinaci předmětů, přípravu sylab, komunikaci s vyučujícími nebo přípravu volitelných seminářů.

Po delší diskusi proto ATI přechází na jednodušší a přehlednější uspořádání. Dosavadních šest kateder se slučuje do tří větších celků. Každá katedra bude mít svého vedoucího, který ponese větší odpovědnost nejen za výuku, ale také za organizační a administrativní stránku svěřené oblasti.

Nově budou na ATI fungovat tři katedry:

Katedra biblistiky

Katedra biblistiky vzniká sloučením dosavadní katedry Starého zákona

REORGANIZACE KATEDER ATI

Nově budou na ATI fungovat tři katedry

KATEDRA BIBLISTIKY

Katedra biblistiky vzniká sloučením dosavadní katedry Starého zákona a katedry Nového zákona. Bude zastřešovat výuku biblických knih, biblických jazyků, exegeze a dalších předmětů, které souvisejí s porozuměním biblickému textu.

KATEDRA SYSTEMATICKÉ TEOLOGIE

Do katedry systematické teologie se nově soustředí dosavadní katedra systematické teologie, katedra adventistických studií a větší část předmětů, které dříve spadaly pod katedru teologických kontextů.

KATEDRA PRAKTICKÉ TEOLOGIE

Katedra praktické teologie bude nadále zaměřena na oblast služby, kazatelství, misie, duchovní péče, vedení sboru a dalších praktických dovedností, které souvisejí se službou v církvi.

Naším společným cílem je kvalitní teologické vzdělávání pro službu Bohu a lidem.

a katedry Nového zákona. Bude zastřešovat výuku biblických knih, biblických jazyků, exegeze a dalších předmětů, které souvisejí s porozuměním biblickému textu.

Vedoucím této katedry bude ThDr. Jozef Kučera. Od léta 2026 se počítá také s posílením jeho působení na ATI. Část jeho práce bude spojena s výukou a vedením katedry, část pak s duchovní službou studentům jako spirituála ATI.

Katedra systematické teologie

Do katedry systematické teologie se nově soustředí dosavadní katedra systematické teologie, katedra adventistických studií a větší část předmětů, které dříve spadaly pod katedru teologických kontextů.

Tato katedra bude rozvíjet oblast dogmatiky, adventistické teologie, teologického myšlení a širších souvislostí

Katedra biblistiky
vedoucí ThDr. Jozef Kučera

Katedra systematické teologie
vedoucí Oldřich Svoboda, Ph.D.

Katedra praktické teologie
vedoucí Marek Harastej, Ph.D.

křesťanské víry. Jejím vedoucím bude bratr Oldřich Svoboda, Ph.D.

Katedra praktické teologie

Katedra praktické teologie bude nadále zaměřena na oblast služby, kazatelství, misie, duchovní péče, vedení sboru a dalších praktických dovedností, které souvisejí se službou v církvi.

Tato katedra bude zároveň přebírat některé nové předměty, které svým zaměřením patří právě do prakticko-teologické oblasti. Jejím vedoucím zůstává Marek Harastej, Ph.D.

Proč ke změně dochází

Hlavním důvodem změny je snaha o jednodušší a funkčnější organizaci studia. Větší katedry umožní lépe koordinovat výuku, jasněji rozdělit odpovědnosti a systematictěji pracovat s jednotlivými oblastmi studijního programu.

Nové uspořádání má také pomoci tomu, aby se vedoucí kateder mohli více věnovat dlouhodobější práci – nejen jednotlivým předmětům, ale také celkovému směřování dané oblasti, spolupráci s vyučujícími a rozvoji studia jako celku.

Změna kateder souvisí i s širším vývojem ATI. Institut se připravuje na nový studijní běh od léta 2026, kdy nabídne jak čtyřleté studium Adventistické teologie, tak nový dvouletý prakticky zaměřený program. Obě studijní možnosti mají své místo a vyžadují dobře promyšlenou organizaci výuky.

Nové uspořádání kateder proto nechápeme jako formální administrativní krok, ale jako praktickou úpravu, která má pomoci tomu, aby ATI mohlo dál rozvíjet kvalitní, biblicky zakotvené a pro službu užitečné teologické vzdělávání.

(převzato ze Zpravodaje ATI 05/2026)

Na ATI proběhla radostná událost

Aleš Zástěra, spirituál ATI

Smlouva s Bohem není ojedinělá zkušenost, protože každý z nás byl určitě svědkem křtu. Zvláštní ovšem je, že student teologie, který třeba bude jednou kazatelem nebo činovníkem ve svém sboru, není pokřtěn. Je to stejně zvláštní, jako když v minulosti teologickou školu studoval někdo z jiné církve nebo někdo další neměl ukončené středoškolské vzdělání.

Bratr Jakub Englisch se rozhodl pro křest v prostředí školy, mezi studenty a svými vyučujícími. Pozval si ale i bratry a sestry ze svého domovského sboru Praha-Smíchov. Porozuměl tomu, že křest je osobní

smlouva s Bohem i církví, podobně jako dvě největší přikázání, která obsahují vertikální i horizontální vztahovou rovinu. Je to stejné, jako když apoštol Pavel píše: „*Neboť jako tělo je jedno, ač má mnoho údů, a všechny údy jednoho těla, ačkoli je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak i Kristus. Neboť v jednom Duchu jsme my všichni byli pokřtěni v jedno tělo, ať Židé, nebo Řekové, ať otroci, nebo svobodní, a všichni jsme z jednoho Ducha dostali napít*“ (1K 12,12.13).

Na počátku křesťanství stačilo vyznat Ježíše Krista jako svého Pána. Takové rozhodnutí bylo spojeno s velkou odvahou a znamenalo vstup do jediného

církevního společenství. Dnes je zájemce o křest seznámen s učením církve, aby se mohl dobrovolně rozhodnout a nebyl později překvapen tím, jak církev funguje a co vyznává. Bratr Jakub věděl, proč jde studovat Adventistický teologický institut, rostl ve víře a rozhodl se učinit smlouvu s Bohem skrze křest v pátek 19. června 2026. Celý týden před křtem bylo nepříjemné počasí, přesto byl tento den slunečný a příjemný. Bratr Marek Harastej,

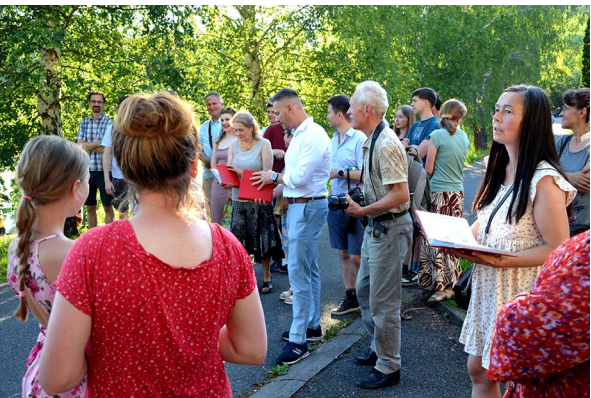

ředitel ATI, přednesl Boží slovo. Václav Vondrášek, kazatel sboru, vedl našeho milého Jakuba v křestní slibu a křest v řece vykonal Aleš Zástěra, spirituál ATI.

Při cestě k řece jsme si všimli rekreantů, kteří se opalovali na břehu a koupali se v Sázavě. Osobně se přiznám, že jsem měl obavu, jak přijmou pokračování naší bohoslužby. Stoupl jsem si ve společenském oděvu mezi lidi v plavkách na břeh a silným hlasem jsem zavolal na plavce, že zde bude církevní křest, ale že nemusejí

odcházet. Všichni vylezli z vody, sedli si na břeh a čekali, co se bude dít. Co nejrychleji jsme se připravili na křest, zazněla jedna píseň a členové církve i cizí lidé sledovali jednoho člověka v černých kalhotách a bílé košili s kravatou a druhého v bílém rouchu, jak kráčí do větší hloubky. Proběhl křest ponořením a Jakub byl velmi

dojatý, tvář měl uvolněnou, radostnou a okamžitě mě objal. Krásný okamžik, a přitom na břehu členové církve

i rekreanti fotili celý křest. Nikdo nevyrušoval, nikdo se nesmál, ale ozval se vděčný potlesk. Díky za takové zkušenosti. Jakub v sobotu odjel do Prahy, kde byl přivítán do sboru a vlastně do celé církve. Odpoledne se pak vrátil zpět do školy.

Bratr Jakub je v polovině studia a přejeme mu, aby se stal živou vodou ve svém sboru, práci i v okolí, kde žije. Nikdy jsem jej tak šťastného neviděl.

Postele, ktoré prinášajú dôstojnosť

Jana Mrázová, manažérka komunikácie a fundraisingu
ADRA Slovensko

Nie každá humanitárna pomoc zachraňuje životy v dramatických situáciách. Niekedy ide o pomoc, ktorá ľuďom vracia dôstojnosť, pohodlie a lepšie podmienky pre každodenný život. Presne takúto pomoc sme v uplynulých týždňoch viezli na Ukrajinu.

Vspolupráci s našimi partnermi sa nám podarilo zabezpečiť prepravu 36 elektricky ovládaných polohovateľných postelí a nočných stolíkov zo zariadenia pre seniorov PBZ Tulln pri Viedni do domova pre seniorov v Sumskej oblasti na severovýchode Ukrajiny.

Za touto zásielkou sa skrýva príbeh solidarity, ktorý spojil ľudí z troch krajín. Rakúske zariadenie darovalo vybavenie, ADRA Rakúsko pomohla s koordináciou a naši partneri na Ukrajine zabezpečili prevzatie a distribúciu pomoci. Našou úlohou bolo postarať sa o to, aby sa všetko dostalo bezpečne na miesto určenia.

Pomoc pre najzraniteľnejších

Domov pre seniorov v Sumskej oblasti sa nachádza len niekoľko desiatok kilometrov od frontovej línie. Napriek náročnej bezpečnostnej situácii tu personál každý deň zabezpečuje starostlivosť o 96 klientov. Z nich je 39 ľudí so zdravotným postihnutím a až 64 je pripútaných na lôžko.

Práve pre nich budú nové polohovateľné postele znamenať veľký rozdiel. Uľahčia každodenné úkony, zvýšia komfort klientov a zároveň pomôžu opatrovateľom pri náročnej starostlivosti.

Keď sme sa dozvedeli, že zariadenie doteraz takýto typ postelí vôbec nemalo, uvedomili sme si, aký význam môže mať aj zdanlivo obyčajná pomoc.

Ďalšia prosba o pomoc

Táto zásielka zároveň nie je posledná. Počas našej spolupráce s ukrajinskými partnermi sme dostali ďalšiu žiadosť o pomoc.

Psychoneurologický domov v Sumskej oblasti musel byť kvôli vojne evakuovaný z oblasti pri ruskej hranici.

Jeho klientky našli nový domov v budove bývalej školy, ktorá však nebola určená na dlhodobé bývanie.

Dnes tu žije viac ako sto žien s mentálnym a psychickým znevýhodnením. Medzi nimi sú aj osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a ľudia, ktorí už raz prišli o svoj domov.

Zariadenie naliehavo potrebuje polohovateľné postele a ďalšie základné vybavenie, ktoré je nevyhnutné pre každodennú starostlivosť o klientky. Vojna totiž nepoškodzuje len budovy a infraštruktúru. Prináša aj nové výzvy pre zariadenia, ktoré sa starajú o tých najzraniteľnejších.

Spolu s našimi partnermi preto hľadáme možnosti, ako zabezpečiť ďalšiu dodávku pomoci a dostať ju k ľuďom, ktorí ju potrebujú najviac.

Niekedy totiž aj obyčajná posteľ môže priniesť viac pokoja, bezpečia a dôstojnosti do života človeka, ktorý toho už veľa prežil.

**Prejdite na našu darovaciu stránku naskenovaním QR kódu alebo navštívte www.adra.sk. Vaša pomoc mení životy.
Ďakujeme!**

Strach v čase krize

Efrain Velazquez

Co živí náš strach v dobách krize, jako je například pandemie, kterou jsme před několika lety prožili? Jak můžeme zabránit tomu, aby strach ochromil naše hledání informací a naši schopnost činit správná rozhodnutí?

Lidé umírají kvůli „nedostatku poznání“. Nedostatek poznání živí naše obavy kdykoli, ale během nejrůznějších krizí to platí ještě mnohem více. Právě to tvrdí biblický prorok Ozeáš ve své knize, když opakuje Boží varovná slova určená izraelskému lidu: „*Můj lid hyne pro nedostatek poznání; protože jsi zavrhl poznání*“ (Oz 4,6; ČSP).

Byly to informace, které Božímu lidu chyběly? Odborné informace z vědecké obce nebyly k dispozici, recenzované články ještě neexistovaly a výsledky nejrůznějších laboratorních testů nebyly sedm set let před Kristem (v době železné) nikomu přístupné. Dnes tyto vědecké podklady máme, ale stejně to v našem 21. století příliš nepomáhá.

Přesto jsme neustále bombardováni falešnými zprávami, nepravdivými tvrzeními a konspiračními teoriemi.

I kdyby informace mohly zachraňovat životy a způsoby, jak posoudit důvěryhodná data, byly rozšířenější, někteří lidé se přesto budou řídit pouze svými obavami. Nevědomost plodí strach a vrhá jednotlivce do spirály volného pádu, která je může stát život. Strach může paralyzovat naše hledání informací a to může mít fatální následky.

Strach v dobách krize

Ozeáš nechtěl své posluchače děsit apokalyptickými proroctvími a strašidelnými předpověďmi. Ačkoli se Ozeášova varování mohou jevit jako konfrontační, pečlivé čtení knihy odhaluje, že Ozeášovým poselstvím je hluboká láska, kterou Bůh k lidem chová. Pádny důkaz v tomto smyslu najdeme v pasáži, kde Bůh mění jména Ozeášových dětí.

Poté, co si vzal za manželku ženu, která se živila prostitucí – což bylo součástí plánu, který Bůh použil k probuzení svého lidu z letargie –, se Ozeáš rozhodl dát svým dětem ta nejhorší jména, jaká by dítě mohlo dostat. Nejstaršího pojmenoval „Jizreel“, aby připomínal krveprolití, k němuž došlo

v tom neblaze proslulém údolí. Bylo by to jako pojmenovat svého syna „Kovid“ nebo svou dceru „Korona“. Svého druhého syna pojmenoval „Lóami“ – což znamená „nejste můj lid“. Nejbolestivější jméno je to, které dostala dívka: „Lórcháma“. Její jméno znamená „nemilovaná, neomilostněná“. Vazba mezi otcem a dcerou je velmi důležitá a láme mi srdce pomyšlení, že bych tak já pojmenoval svou dceru.

Nakonec však byla jména jeho dětí změněna. A tento krok měl odrážet Boží lásku, milost a milosrdenství. Jizreelovi bylo zdůrazněno, že Bůh dokáže zajistit novou úrodu; „Lóami“ bylo změněno na „můj lid“, a tento verš se tak obrací k posluchačům. Nejvíce mě nadchlo, že jméno jeho dcery bylo změněno na „moje milovaná, omilostněná“.

Stejně jako hebrejský pojem „poznání“ sahá hlouběji než pouhý povrchní význam faktických informací, který je dnes v západním světě tak rozšířený, i poznání, které chtěl Ozeáš sdílet, bylo více než pouhá informace.

Ozeáš chtěl sdílet pravé poznání spásy.

Ozeáš se soustředil na myšlenku, že Bůh chce s námi mít vztah. Nechtěl jen předat Boží poselství o hříších neposlušného lidu. Záleželo mu na tom, abychom Bohu důvěřovali při každém dobře promyšleném rozhodnutí, které učiníme. Mělo by být založeno na milujícím poutu s Všemohoucím. Tento vztah není jen mystickým zážitkem, při kterém se naše mozkové neurony vypnou kvůli nějakému „duchovnímu“ setkání.

Nahrazení strachu vírou

Mysl není oddělena od duchovní dimenze člověka. Hledání informací a přesnosti přichází až poté, co bylo navázáno spojení s nebem.

Hlavním důvodem je to, že díky budování opravdového vztahu s Bohem jsme schopni odmítnout strach, hledat Boží slovo a zodpovědně nakládat se zdroji, které nám Pán poskytl.

„Můj lid je zničen pro nedostatek poznání...“ Stále truchlím nad ztrátami na životech způsobenými nerozváženými rozhodnutími v minulosti. Někdy se lidé rozhodli nebrat nebezpečí vážně, a to často kvůli obavám z následků.

Já jsem se v dnešní době rozhodl udržovat blízký vztah s Bohem a hledat ho každý den ještě více než dříve.

Svá rozhodnutí zakládám na jistotě Boží lásky a milosti, a to i v náročných časech. Strach nám vždy číhá za zády, ale můj život nebude ovládat. Milosrdný Bůh, kterého jsem se naučil milovat, mi dal příležitost sloužit mu se zápallem a energií. Nedovolím, aby mě zastrašil virus, hrozba nějaké katastrofy nebo cokoli jiného. Prorok nám připomíná: *„Mám je vyplatit z moci podsvětí? Mám je vykoupit ze smrti? Smrti, kde je tvá morová rána? Podsvětí, kde je tvůj osten?“* (Oz 13,14; ČSP).

Efrain Velazquez, PhD, vyučuje archeologii Starého zákona a je rektorem Interamerického adventistického teologického semináře.

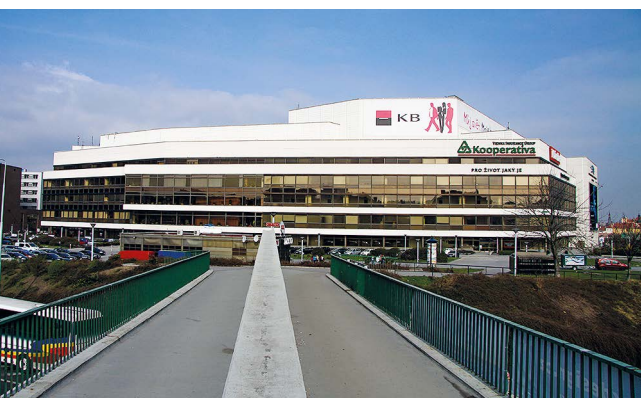

Modlitba pro každého

Daniel Šmíd, kazatel Českého sdružení

Někdy stačí jen vědět, že v tom nejsme sami. Že existuje někdo, kdo naše starosti předloží Bohu, když nám samotným docházejí slova i naděje. Právě na tomto hlubokém principu lidské sounáležitosti a sdílené víry stojí projekt Modlitba pro každého.

Všechno odstartovalo během podzimních evangelizačních přednášek v Kongresovém centru

Praha. Do připravených schránek tam lidé vhazovali papírové lístky se svými nejhlubšími starostmi, bolestmi i nadějemi. Množství a zejména odzbrojující upřímnost těchto proseb nám okamžitě vyrazily dech.

Tehdy jsme si uvědomili, jak obrovský hlad po lidské blízkosti a duchovní podpoře kolem nás existuje. Lidé nehledali teoretické přednášky, ale člověka ochotného jim naslouchat a společenství, které by se za ně postavilo. Tak vznikla myšlenka přenést tuto možnost do trvalé a široce dostupné podoby.

Základním pilířem naší služby je stoprocentní diskrétnost a hluboký respekt k příběhu každého člověka. Nikoho nesoudíme a nikomu nevnučujeme své přesvědčení. Vytváříme zkrátka jen bezpečné místo.

„Neste břemena jedni druhých, a tak naplníte zákon Kristův“ (Galatským 6,2).

Projekt dnes nabízí pomocnou ruku těm, kteří procházejí těžkým obdobím. Ať už jde o zápas s nemocí, bolest ze ztráty někoho blízkého nebo pocit prázdnoty z ubíjející samoty.

Prostřednictvím našeho modlitebního týmu se může kdokoli anonymně i osobně svěřit s tématy, která ho trápí a za která by se chtěl modlit.

Aby mohl projekt růst, potřebuje také lidi, jakými jste vy. Zapojit se můžete nejen jako ti, kdo podporu potřebují, ale i jako ti, kdo ji chtějí aktivně rozdávat – ať už tichou přímluvou doma, nebo modlitbou přímo s druhým člověkem. Modlitba má obrovskou moc měnit okolnosti, ale hlavně měnit lidské životy.

CHCETE SE ZAPOJIT? ZDE JSOU CESTY:

Chcete, aby se za vás někdo modlil?

Ozvěte se našim koordinátorům:

- Jan Chmel | 605 785 929 | jan.chmel@casd.cz
- Dan Šmíd | 773 997 469 | daniel.smid@casd.cz

Sledujte nás on-line:

Napište nám do zpráv na sítích:
Instagram: @modlitbaprokazdeho
Facebook: Modlitba pro každého

Chcete pomáhat?

Hledáme dobrovolníky pro osobní i tichou modlitební podporu. Ozvěte se našim koordinátorům.

Modlitba pro KAŽDÉHO

JSME TU PRO TEBE

Zveme tě k aktivitě Modlitba pro každého, kde se modlíme za konkrétní lidi a jejich životní situace. Každý podnět bereme vážně, s respektem a diskretností.

JAK TO FUNGUJE?

Stačí nám napsat nebo zavolat – sdílej svou prosbu a my se za tebe i s tebou budeme modlit.

NAJDEŠ NÁS ONLINE

Facebook & Instagram: *Modlitba pro každého*

NEJSI NA TO SÁM RÁDI TĚ PODPOŘÍME MODLITBOU

Kontakty:

Jan Chmel
605 785 929

jan.chmel@casd.cz

Dan Šmíd

773 997 469

daniel.smid@casd.cz

Markéta Müllerová

Anička a Míša nejsou ve městě sami

Vydejte se na velké a poučné dobrodružství do města Ostravy, kde v panelovém domě na velkém a rušném sídlišti žije šestiletá Anička se svými rodiči a dvanáctiletým bratrem Míšou. Oba sourozenci se nejen každé ráno, ale i ve dnech volna učí poznávat krásy a tajemství svých zvířecích sousedů.

Společně objevují nejen ptáky poletující nad městem a hnízdící v okapech, keřích či stromech, ale také savce ukrývající se v parcích, hmyz bzučící na květinových záhonech a v alejích stromů. Od přátelského holuba Vendelína až po respekt vzbuzujícího sršně Bruna – každý z nich má svůj jedinečný příběh, který stojí za poznání.

Vyprávění zvířat děti učí, jak důležité je chránit přírodu a její obyvatele. Zároveň připomíná, že každý tvor má v přírodě své jedinečné místo a úlohu.

Kniha obsahuje QR kódy se skutečnými zvuky zvířat. Díky nim se příběh před dětmi promění v živou, fascinující výpravu. Pro děti od 5 let.

165 × 180 mm / pevná vazba / 124 stran

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz.